

Atli Dam, løgmaður:

Herferðin ímóti arbeiðsloysinum fer at halda fram

Hóast tímatalið í framleiðsluvinnuni er økjandi, eru niðurløgdu arbeiðsplássini í byggivinnu, handils- og servicevinnu, innan almenna umsiting og tænaðstuveiting eins og innan skipasmíð so nógv í tali, at enn hevur herferðin ímóti arbeiðsloysi ikki givið nøktandi úrslit. Men henda støða verður at batna skjótt í 1992 segði Atli Dam, løgmaður m.a. í nýársrøðu síni.

Hann vísti á, at nakað av fólki fer úr nevndu vinnum yvir í beinleiðis útflutningsframleiðslu - og nakrar almennar íløgur - sum meginpartin av 1991 eru fyrireikaðar -verða framdar.

Løgmaður segði annars:

Góðu landsmenn!

Størri politiskar og búskaparligar kollveltingar hava vit valla sæð á al-tjóða støði enn tær í 1990 og 1991. Hernaðarligar og

politiskar samgongur eru syndraðar, stórveldi hava slept samfelagsskipan síni og leita eftir nýggjari støðu í heimsmyndini, handilsliga brynjar

europeski depilin seg til at gerast javnlíki USA og til at greiða kappingina úr láglonar fjareystri, meðan sokallaði triðiheimurin framvegis er avbyrgdur

av djúpu gjónni ímillum rik og fátøk lond.

Avleiðingarnar av hesum koma ótálmaðar til okkara, og okkara lutur er at tillaga egnar møgu-

Atli Dam, løgmaður: -Tað er nóg mikið at takast við fyrri øll, sum skulu virka, fyriskipa ella framleiða í hesum lítla landi

leikar og skapa nýggjar, so vit best møgulegt standa okkum í kappingini undir fortreytunum,

skaptar verða av kollvelt-ingunum úti í verð.

Segði fyrri nøkrum árum síðani, at hvørjin av teim ráðandi samfelagsskipanunum — hin kommunistiska ella hin kapitalistiska — tóktist eiga evni til at samvirka skapandi við triðja heimin ella til at skapa stöðufesti — stabilitet — í egin búskaparviðurskipti og hóast onnur nú bert eigur lítlan leiklut, í hon er ávegis móti marknaðarbúskap, so er eingin orsök til at vænta, at tann alheimsbúskaparkreppa, sum nú hevur staðið við og versnað í eini 15 ár, verður loyst í bræði.

Umleggingin til marknaðarbúskap fer at taka drúgvu tíð, og vit sleppa ikki av við trúgvu fylgisveinin, sum ger, at tað serliga eru tey møguleika-skerdu, ið rinda prisin fyri »reguleringsmøguleikan« í marknaðarskipanini, t.v.s. tey, ið tyngst hava tað við at útvega sær út-búgving, arbeiði og sosiala trygd til sín sjálvs.

Blandingsbúskapur eftir tí leisti, vit hava nýtt, hevur roynst hampuliga væl; men heldur ikki hann hevur megnað at halda arbeiðsloysi og búskaparkreppu frá durunum, og samskipanin av londum við blandingsbúskapi í Europa tykist ikki at kunna henda,

